

(המשך ממסוד 47)

יותר טוב, כעת, שיהיה בנו של מובאיר...

ובנו של סאראת אומר כי 2.30 בנקור: מי לתמה. מילה אחת. זה עומד כנגד טונה של נייה.

המקור הזה היה שווה-ערך לבנו של סאראת?

לא, לא. לא. עוד יגידו ש... לא, לא. אבל הוא היה מקור שאני הגדרתי אותו: 'תיקות עם ישראל' התרעית'. יותר מזה אני לא יכול לומר.

אבל אני שואל אותך אם ההחלטה שהם קיבלו, שברבעך אנחנו יודעים שהיא החלטה מוטעית, לא היתה החלטה סבירה לזמנה?

לא, כל המערכת של מחקר... מזה בכל זאת עם כל עשרות, אני לא יודע כמה, או מאות או אלפי —

כדי שלא יכנסו למיספר קרוב — של מודיעין וישראלים אחרים שאומרים: איך מילחמה, רק תרגיל?

לא, זה לא נכון. רק מקורות היבטית, שהם היו הנואה, אמרו שזה תרגיל. מקורות המודיעין, כל הליגה הראשונה של הסוכנים של המוסד מה-30 בספטמבר, אמרו: מילחמה. שלושה-ארבעה לפחות. גם מקורות שלי, גם מה שראו בעיניים, גם השרותים הזרים.

הרי האמריקאים אמרו לנו ב-2 באוקטובר: יש לכם מילחמה בוויקאנד. אני מכיר את היסוד מאיש שהיה. ב-2 באוקטובר קיסנינג'ר כינס את המועצה לביטחון לאומי. ובמקום סוכם, על-פי המידע, שיש ליהודים מילחמה בוויקאנד. קיסנינג'ר הפסיק את הישיבה ושלה מיכרס בהול לתלאיבי, ואמר: אנחנו נתכנס מחרש כשיחזור המיכרס מתלאיבי. חזרה התשובה מתלאיבי ואמרה: אפשרות נמוכה, תרגיל במצבים, כוננת בצפון. האמריקאים נפלו לפח שאנחנו טמנו להם, משום שהם התבטלו לפני היכולת שלנו, כי אנחנו באיזור.

בוא נחזור לצבי זמיר האיש. די

ברת קודם על המידור בקהילת-הימני דיעו, ויש גם תפקידים מאורד-מוג' דרים. ודבר אחד ברור: ראש-הממשלה איננו אחראי להערכת-המצב הלאומי מית. הוא אחראי על איסוף, הוא אחי ראוי על הבאת מידע. להערכת המצב צבא האומית אחראי אגף-המודיעין במטכ"ל, והאיש שעומד בראשו.

נכון. אז במה, בעצם, אתה מאשים את צבי זמיר, בשעה שהוא לא היה אמור לגבש הערכה של הידיעות האלה?

תראי, מי שהם אנשי-מודיעין ולא אנשי חיל-דגלים, אלוף זמיר היה אלוף של חיל-דגלים, שלא עבר קורס סמל-מודיעין — כך מינו בימים ההם, היום חרלו. צדיק לרעה שאם יש לך מידע בנסיבות כאלה דראמטיות, שמבויעים ורועדת כבר האדמה, אתה לא מסתיר... אתה לא מחזיק אותו — אתה דוחף את זה קדימה, לפריזמה יותר גבוהה. אתה הקמ"ן של ראש-הממשלה. הנאמנות המיקצועית שלך, והלואיאליות ככלל, מחייבת אותך לרווח.

אמרה לי גולדה ב-77: 'הוא היה כא אלי כל יום עם כל דבר פעוט. אז הידיעה הכי חשובה, מסוכן כליכך חשוב, הוא לא מביא לי, נוסע לחוף-לארץ — ואני לא מבין מה הסוד הזה, אני כבר כתבתי וכולם כתבו שהוא נוסע לחוף-לארץ' — ובבוקר היא מחפשת אותו. זו פעם ראשונה שהוא נסע לחוף-לארץ בלי לקבל אישור ממני. הוא לא מרווח לה, לא לה ולא למזכיר הצבאי שלה.

אתה אומר כך: בשהגיעה אותה ידיעה של המוסד ב-2.30 בבוקר, בי-5 באוקטובר, צבי זמיר, כפי שאמר רך גולדה מאיר, איננו בא אליה לספר לה על הידיעה הזו.

גם לא בטלפון, גם לא למזכיר הצבאי שלה.

אלא נוסע לחוף-לארץ. עלימנת

מה? עדימנת לוודא. ואכן, הוא האיש שמצליח להביא את הידיעה הבדוקה ביותר שיש מילחמה.

באיחור של יממה. כן, אבל הוא האיש שמגייס את המילואים.

קודם כל, לפי דעתי הוא לא היה צריך לנסוע. כי מה שהיה ב-צנון' — הספיק. אומר לי אחריכך זמיר, כשאני מתחקר אותו, שאני פירסמתי את הסקירה הזו שהוא סיפר שאספו אותה. אני שואל אותו: תגיד לי, מדוע לא דיווחת לגולדה? מדוע האירגון שלך לא הפיץ את זה לאמ"ן?

הוא אמר: כי לא היה שם יום ולא שעה. שוב פעם, תשובה של קצין חיל-דגלים. הרי לא היה חשוב לא יום ולא שעה: מה היתה הבטיחה באותו רגע במודיעין: האם כל מה שקורה בגבולות — זה תרגיל או מילחמה? המקור הזה, 'תיקות-ישראל', אומר: זה מילחמה. אסכך גולדה שאלה: מתי? באיזה יום ובאיזה שעה? את זה המודיעין יכול להעריך, תוך שתיים או תוך יום. אבל צריך להזיז את המכונה הזו מגייסיס:

אילו העבירו את הידיעה הזו לאמ"ן ביום שישי ב-3 בבוקר, ב-6 בבוקר ביום שישי, 34 שעות לפני המילחמה, היו מגייסים את צה"ל, ולא היתה הפתעה!

אתה גם בקיא במרטים, גם אספת את החומר לצרכי מחקר לאחר המרי לחמה, וגם אתה במרחב בדיפתך. אם כן, מדוע לא נענית להצעתו של זמיר לקיים בדרות, במעמדו של אחד מחברי ועדת-אגרנט על גירס' תך, שהוא מוען שהיא גירסת ריבה?

א, אני נענית למישפט. אני מת שיהיה מישפט! אתה יודע שידיו כבולות במיש' פט, משום שראש-הממשלה ביקש ממנו אישית שלא לחשוף את מישמכי ועדת-אגרנט.

קודם כל, מדובר במישמך אחד, שהוא כולו כבר חשוף. אין פה שום דבר סודי, כבר יצא כולו לעיתונות, ואני מקווה לשכנע את ראש הממשלה שיתיר את דיו של מר זמיר לתבוע אותי לדין.

ואם לא יתיר? אם לא יתיר, אני לא רוצה בכוררות מסיבה פשוטה: א', שמות הבוררים — ויש לי כבוד עצום לבית-המשפט העליון. אינני יודע מה קרה לבית-המשפט העליון של אגרנט. אני שמעתי מה אמר ד"ר (אמנון) גולדנברג באוכרה לדרו על ועדת-אגרנט, שהיא לא כבדו...

אני אומר את זה הרבה יותר חמור: לא כבוד למישפט היהודי. כשאני רואה איך הם לא הבינו את בעיית-המודיעין, כולל את הסוגיה הזו של 2.30 בבוקר, איך הם, איך עיוותו את דינו של דרו ושל דיין, ואת מי סילקו מהמודיעין, את מי לא סילקו — אני פשוט לא סומך. לא על אלה. ובכלל, מה הבוררים? ישיתו עלי 50,000 דולר במקום...

אני רוצה פסקדין של זיכוי, המאושש ומ' אשרר את הגניסה ההיסטורית. שיהיה מישפט! אבל אם ידיו כבולות, אם ראש' הממשלה איננו מוכן לסתור היום מישמך ממיסמכי ועדת-אגרנט, ואם נני רוצה דין פומבי — בכל זאת תמוה שאתה לא מוצא מיששו שר' אוי להיות ברר ולפסק ביניכם.

למה אומר זמיר שרק בית-המשפט יכול לפתור את זה? ואם ימנו אלוף חכם, ושני אלופי-מיסנה חכמים, הם לא יבררו את זה? כבקשה, שתמנה קהילת-המודיעין את מאיר עמית, או אהרלה יריב, או יהושפט הרבני ועוד מיששו, ואני אקבל את הפסק שלהם. לא צריך בית-משפט, זה לא יעלה כסף. אבל מה, אי-אפשר יהיה לתבוע ממני חצי מיליון דולר, הם לא יתבעו ממני חצי מיליון דולר.

* שלושתם ראש-אין בעבר.

תמרורים

מפוצץ הגשרים

נחוג ♦ יוסהולדתו ה-65 של חיים בר לב, שרהמישטרה בחמש שנות ממשלות הדרות ושרהתעשייה-הימית בחמש שנות ממשלות מערך בטרם המהפך. בר לב, יליד וינה האוסטרית, גדל בזאגרב, בירת החבל הקרואטי של יוגוסלביה, שבה היה אביו תע' שייך-כסטיל מצליח, עלה ארצה בגיל 15, ביקש להיות וטרינאר, אך הסתפק בלימודים בבית-הספר החקלאי מיקוה-ישראל, גוייס לפלמ"ח, פקר על פיצוץ גשר אלנבי שעל הירדן בקיץ 1946 (בלי-הנשגרים, שבו ביקש שה תנועת המרי העברית להוכיח לכריסים כי ביכולתה לנתק את הארץ משכנותיה לאור

בר לב וטרינאר על גשר אלנבי

רך גבולותיה היבשתיים). בהמשך דרכו הצ' באת היה בר לב מפקר-גדוד במילחמה-ה' עצמאות, מפקר גייסות-השיריון בשנות ה-50 והרמטכ"ל השמיני של צה"ל אחרי מילחמת ששת-הימים.

פילוסופית בקיבוץ

נפטרה ♦ בעירחרוד, בגיל 65, דורו' תיארה (נרדריס) קרוקזגלעד, אלמנתו של 15 זה חורשים של משרד הפלמ"ח זורובל (מסביב י"הום הסער) גלעד. קרוקזגלעד, ילידת לטביה, שגדלה בדרום-אפריקה והתחנכה בקימברידג', היתה פרופסור לאנגלית באוניברסיטה העברית, חוקרת הפילוסופיה של המוסר, כפי שהיא משתקפת בספרות וכתבה עם בעלה המנחה את האוטוביוגרפיה שלו, מעיין יעדון*.

שופטו של אייכמן

נפטר ♦ בתלאיבי, בגיל 83, הר"ר יצחק רוז, שופט מחוזי לשעבר, ומי שהיה, בשנת 1961, אחד משלושת שופטיו של אדולף אייכמן (השניים האחרים: בנימין הלוי ומשה גלנר), רוה, יליד גרמניה, בה היה לשופט בגיל 25, נאלץ לנטוש את כסיה מישפט עם עליית הנאצים לשלטון, עלה ארצה, שימש במשך 13 שנים כעורך-דין, עד ששב, בראשית שנות ה-50, לכסיה-מישפט.

נסך הנסייה

נפטר ♦ בוואדו, בירת ליכטנשטיין, מדינת-הננס (28 אלף תושבים על 164 ק"ר לומטר מרובעים) לגרת נרה הריין, השמרת זה 123 שנים בקפדנות על עצמאותה בגבול שווייץ ואוסטריה, בגיל 83, הנסיך פרנץ יוזף השני, מי שהיה שליט הנסיכות כממשך 46 שנים עד שהעביר, לפני המש שנים, את השלטון לבנו, הנסיך הנסאדס.

* רמו למעין עיךחרוד, סמיזו שחו הוב חרים שבלוחמי השופט יעדון בצורה מקר (יהיה מיספר המלקקים בדם אל פיהם שלוש מאות איש) במסד צאחם לקרב נוד המדיניים.

הרוסקוב

(המשך ממסוד 31)

כל הוצאה. אם הם אנשי-עסקים, הם יצטרכו להתמודד בכל פעם עם תביעות לתשלום מכל מיני גופים. יחד עם הוצאות הגדולות נראה שכספים יגיעו ממקור מישפחתי כלשהו, אולי כספי-ירושה או כספים שמישהו חייב להם. זה יעזור להם לשמור על איזון מסוים, שכן הם לא יגיעו ממש למצב קשה.

החודשים דצמבר עד פברואר רגי שים במיוחד וכדאי שימנעו מלקחת כל סיכון. לא מומלץ להיכנס להשקעות שאינן בטוחות, להיגרר לספקולציות, ועדיף שלא לפתוח עסק באותה תקופה. רק בשנת 1991 שיתפר מצבם. אז שוב יוכלו ליהנות מחופשיות-יתר ומיכולת לפעול מבלי להיכנס לחישור-בים כספיים. זה יהיה שינוי מבורך מחארי כל אות השנים שבהן סבלו מחסרון-כיס.

נסיעות לחו"ל

מחודש אוגוסט 1990 נראה שלא יהיו הרבה קשתים שישארו בבית. הם יראו עולם, יטוסו, יפליגו או ימצאו להם כל מיני דרכים לטייל, להכיר עו' לס ולהנות. תקופה זו גם מביאה אור-תם לרצון ללמוד, להשתלם ולהתקדם, וגם אם כרגע לימודים כלל לא נמצאים בתוכנית שלהם, באוגוסט הם ירשמו ללימודים וגם יצליחו מאוד בתחום הזה.

בריאות

החודש הקרוב לא מצביע על בריאות טובה, אבל מרבית השנה תהיה בסדר. לא נראות בעיות מיוחדות בת-

נוס אמנם כבר לא עוזרת להם, אבל אין צורך לדאוג להם

חום הבריאות, וגם אם תהינה כאלה הם יוכלו להחלים בקלות. שנה זו תהי' זק אותם ותעזור למי שכן סובלים מב-עיות, להחלים ולהזיק מעמד מבלי להיחלש, להתמוטט ולהישבר. נראית רגישות כבד, ובאיזור הימני של הבטן, אבל גם מי שבאמת רגישי, צריך לזכור שזוהי שנה די מבטיחה מהבחינה הזאת. אפילו טיפול בהורים או בני-משפחה חולים ירד סוף-סוף מהפרק.

אהבות

גם כאן מתחלקת השנה לשניים. עד הקיץ תהיה זאת תקופה לא כליכך נוחה לחיי-הרגש. במיוחד תהיה קשה התקופה הקרובה הנגמרת במרס. ממרס כבר אפשר לפתוח בקשרים שיש בהם עומק ומשמעות. עד אז יהיו הקשרים שיווצרו הרפתקניים, חסרי-ציביות ולא מספקים.

לפנויים מומלץ לתכנן נסיעות בקיץ. הם יפגשו בני-זוג רציניים ומתאימים בעת הנסיעה, או בארץ שאליה יגיעו. גם במוסדות-לימודים תהיה להם הזדמנות לפגוש מישהו שיתאים לציפיות.

קשרים שאינם טובים לא יחזיקו מעמד השנה. יגיע הרגע שפתאום הם יחליטו לסיים את הקשר. זה יקרה פתאום וייעשה במהירות. תהיה להם החושה שהם מבזבזים את חייהם על מי שלא מתאים להם. זה יהיה מעשה נכון, כי ההזדמנות למצוא מישהו מתאים תבוא בקיץ וחבל להחמיצה. בסך הכל לא צופנת השנה הקרובה שינויים גדולים. יתכן שלקשתים וזהי בשורה לא-מרנינה, אבל עדיף פחות עניין והפתעות, אך גם פחות קשיים. העולם הזה 2725